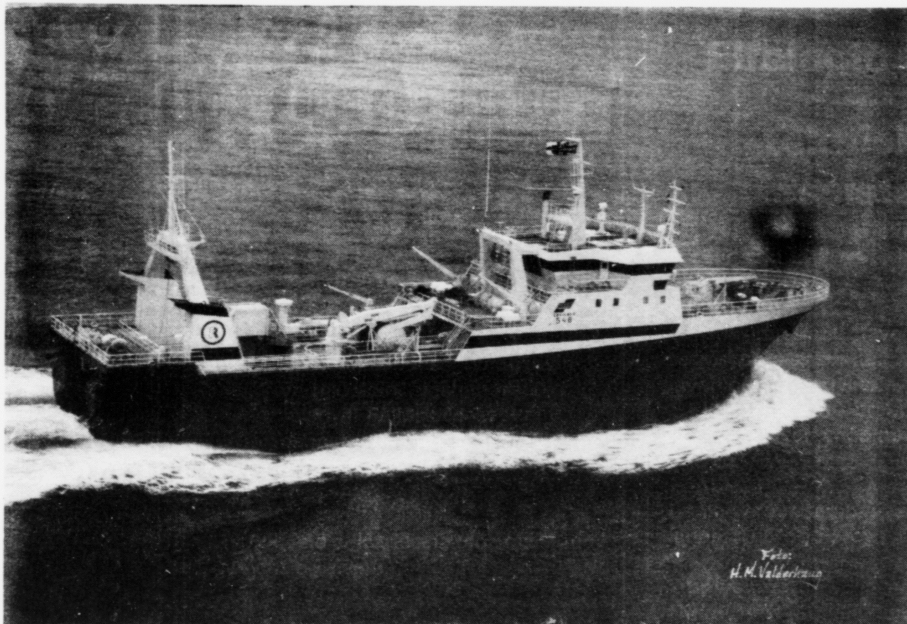

Gullak Gullaksen, skipari á Raðhamar:

Kolldømingin av svartkjaftinum eigur at fáa fylgjur fyri eysturtýskarar

— sum hava svartkjaftakvotu undir Føroyum

Svartkjaftatrolarin Raðhamar hevur nú lagt alla lastina upp í Hirtshals og roynt verður nú at selja hana aðrastaðni. M.a. eru samráðingar við Føroya Fiskasølu, sum kanska hevur keypara til lastina.

Gullak Gullaksen, skipari og eigari av Raðhamar, sigur, at einki er til hindurs fyri at sleppa av við fiskin, men tað verður so ikki fyri tær umleið 9 - 10 kr. kilo, sum mett varð teir skuldu fáa í Eysturtýsklandi.

Hvat viðvíkur søluni til Eysturtýsklands, so sigur Gullakur, at teir als einki vilja hava við eysturtýskarar at gera eftir hetta. Hann heldur tað eisini vera eina sjálfvylgju, at avgerðin hjá eysturtýskarum at kolldøma lastina

hjá Raðhamar eigur at fáa avleiðingar fyri teirra fiskiskap í føroyskum sjógvi.

Hann visir á, at eysturtýskarar hava fingið eina ókeypis kvotu frá føroyingum. Tað teir skulu »lata aftur fyri« er rætt og slætt at keypa 1600 tons av svartkjaftaflaki frá føroyingum. Tað hava teir so bundið seg til.

Sjálvur ivast Gullakur ikki í, at veruliga orsøkin til ikki at taka fiskin frá Raðhamar ella Olaf í Garðastovu er tann, at eysturtýskarar als ikki ynskja at keypa svartkjaft frá føroyingum. Enn hava teir so einki keypt í ár og fara neyvan at keypa nakað.

Hvat viðvíkur niðurstöðuni hjá eysturtýsku

góðskueftirlitsmonnunum so heldur Gullakur lítið um hana, tí hvussu kann ein kolldøma eina heila last, tá ein bert hevur kannað ein evarska lítlan part av lastini, spyr hann og leggur afturat, at okkurt annað má ligga undir.

Eisini heldur hann tað vera legið av eysturtýskarum at bjóða nærur 10 kr. fyri flak, tá føroyingar ikki hava verið kunnugir við nýggju og strongu kreivni í matvørlóg teirra.

— Eysturtýskarar vita væl, at tað ber als ikki til at framleiða eina vøru fyri 9-10 kr. kilo, um hon skal vera munandi frægari enn tann vit hava latið teimum. Skulu vit gera meira við vøruna og harvið lúka

teirra krøv, so mugu vit eisini hava nógv meira pris fyri hana.

Skiparin á Raðhamar er sera vónsvikin av, at umboð fyri føroyskar góðskueftirlitsmyndugleikar fara til Eysturtýsklands og geva teimum har viðhald í teirra kolldøming av føroysku lastunum.

— Hvussu kunnu fólk frá Heilsufroðiligu Starvsstovuni úttala seg um vánaliga hagreiðing umboð hjá okkum, tá viðkomandi bert hevur sæð ein blokk av teimum mongu, sum vóru í lastini, spyr Gullakur!

Uppá fyrispurning um ikki okkurt kann gerast fyri at betra um góðskuna undir hagreiðingini umboð, sigur hann, at við verandi maskinum og teknologi er einki at gera.

— Vit framleiða eina vøru, sum verandi maskinur geva mogleika fyri. Skulu vit lata eina betri vøru, so mugu vit brúka meira tíð uppá arbeiði og harvið fáa minni nøgd, ella vit mugu biða eftir teimum nýggju maskinum, sum sviar eru við at útvikla.

Gullakur sigur, at talan er um maskinur, sum kunnu skera skræðuleyst og beinfritt flak og vera føroyingar millum teir fyrstu, sum sleppa at royna hesar maskinur. Til ta tíð verður so neyðugt at arbeiða við verandi maskinum.

Ætlanin er, at Raðhamar skal fara út aftur skjótt. Men tað verður neyvan til svartkjaft, tí so nógv liggur óselt.

Gullakur Gullaksen: — Eg havi ongantið trúð bara uppá svartkjaft, men at tílíkt skip eisini má fiska annan fisk, og ætlan

Osmund Guðjónsson frá

Heilsufroðiligu Starvsstovuni:

- Vit hava ikki kolldømt lastina

— tað er ikki rætt, at vit frá Heilsufroðiligu Starvsstovuni hava kolldømt nakra fiskalast, um hetta er tað fólk hava fingið burtur úr tíðindunum um lastina hjá Raðhamri, sum eysturtýskarar ikki vildu keypa.

Hetta sigur Osmund Guðjónsson frá Heilsufroðiligu Starvsstovuni, sum var í Eysturtýsklandi nú um dagarnar og hugdi at fiskinum hjá Raðhamri.

Hann visir á, at leiðarin av føroysku viðskiftastovuni í Keypmannahavn, sum hevur samráðst við eysturtýskarar um sølu av svartkjafti, helt tað vera rætt, at ein góðskueftirlitsmaður úr Føroyum fór til Týsklands at kanna eftir, um úttalislíni hjá eysturtýskarum um fiskin hjá Raðhamri vóru rætt.

— Vit kannaðu fyrst fiskin hjá Olafi í Garðastovu, sum lá í Hirtshals, og var hann í lagi. Vit fóru síðani til Rostock, har vit kannaðu fisk av teimum 40 tonsunum, sum vóru send frá Olafi í Garðastovu til Týsklands.

Eisini tey hildu vit vera góð fløk. Men tá teir so vistu okkum fløk, sum teir sjálvir hava framleitt umboð á teirra egnu skipum, máttu vit viðganga, at teirra fiskur var munandi betri enn okkara.

Og tá vit so sluppu at siggja ein av blokunum frá Raðhamri, so sóu vit, at hesin fiskurin var í verri standi enn hann frá Olafi í Garðastovu, sigur Osmund Guðjónsson og visir á, at her vóru fleiri skeiv-

leikar við fiskinum t.v.s. at hann var ikki hagreiður eins væl og tann eysturtýski fiskurin vit sóu.

— Hvat gjerdur tit so?

— Okkara uppgáva var bert at tjekka kanningarnar hjá eysturtýskarunum, og tað gjerdur vit. Vit hava ikki kolldømt nakra last. Tað kunnu eysturtýskararnir bert gera sjálvir.

Osmund sigur, at tað tyktist rættiliga legið, at eysturtýskararnir nú bráðdliga kolldøma allan fiskin teir fáa frá føroyingum og visa skip burtur. Teir hava als ikki verið so kritiskir áður.

Upp á fyrispurning hvat kann gerast fyri at betra um góðskuna á føroysku svartkjaftavøruni sigur Osmund, at vit mugu rætt og slætt leggja okkum meira í geyma, at talan er um at framleiða eina vøru, sum skal etast. Eysturtýskarar hava fingið eina matvørlóg-gávu, sum setir sokallað etietetisk krøv til vøruna.

Her er so eisini galdandi, at butterflyfløkin verða upptiðna og seld beinleiðis til detailhandlarnar. Slík fløk mugu siggja fræg út og kunnu ikki hava bein, sandmaðk ella annað í sær.

Hvat viðvíkur framleiðsluni umboð so heldur Osmundur, at vit mogleiga høvdu kannað komið hesum trupulleikum til lívs við at havt eitt internt góðskueftirlit umboð.

jan